

گەردوونی یەكەم ما نیفەستی شێعری. . سەباح ە نەجەدە

وانینوان لە هونەری شەواژدا فەرمەکی زمانییە. لە وردبوونەوه لە ناخی خەمدا، دوو پانتایی بێسنوور: بەهەشت و دەرەخم و ناکرد. هەوێدان بێ ناسینی ئەم دوو پانتاییە حوکمیانی لە بیرکردنەوهی مندا بەهەوێدەبا. دێخی گشتی و بەها و ناوێرێکی مەرئ و جیاوازییەکانم تەدا ناسی. جیاوازی بە مانای بیناکردنی مەرئ و کەمەگا، بێ بوونی کلتووری کوردی ناتوانم خەم و جیاوازییەکانم بێتە بەرچاو.

جیاوازییەکان بە شەوێەکی کردەیی گوزارشت لە هەقیقەتی جیهان و ڕەخستنی ئەزموونەکان دەکەن، جیهان شایەنی پەییبردن و ناسینە. لە داھەناندا پەییوستە شەکی جیهانێک بناسین و خەشمان بوو، جیهانی جیاوازییەکان. ئەستەرە چلەیی خەداشتن. خەلقاندنی جیهانی جیاوازییەکان، جیهانێکی تەواو ەسەن و هونەری ژیانێکی بێگەردە، واتە: گەردوونی یەكەم. تەنیا شتێک هەهەشە لە داھەنان دەکات، نەبینینی جیاوازییەکانە، نەبینینی هونەری ژیانێکی بێگەرد و پەییئەبەردنە.

هیچ شتێک لە مەرئ و مردن بەهەزتر نییە. تەنیا داھەنان نەبێت. مەرئ کاتێک ئەرکی مەرئبوون و مەرئقاییەتی تەواودەبێت، کە جیاوازیبێت. جیاوازیبوون چینیکی ئێستەتیکییە، مەرئ فەرمەلە دەکات، بە درێژایی ژیان یاوەری دەکا و دەیخەمەند. جەرناسی و بینین و دانپێدانانی جیاوازییەکان، لە هەزری بوونی داھەنان و پێکھاتەیی ووداوەوه سەرچاوە دەگرێت و پەرەدەستێند، دەبێتە بابەتی دەرێاو و بابەتی دەرێ، بە ئاستی داھەنەرانی خەیدا دەوات و ەو دەکاتەوه. گەژان و وەرچەرخان و واقع و خەیا و دەنگ و زرینگانەوه و سەرمەشقییەکان، لەدایکبووی جیاوازییەکان و تەواوەری ژیانێکی بێگەردن، واتاکانی نوێبەخشی دیاری دەکەن و پەییدەبن، بەلام زمانی هاوبەش و هەزری کارکردنی هەموومان نییە. جیاوازی نیازیکی مەرئییە و تەکێای هەبوون لەخەدەگرێت، لەناو قەوارە و ئاست و ویستی خەمان داماندەهەندەوه.

نالی و گەژان، هەگرییەکی تایبەتیم بێیان هەیه، جادووگەر و خەدا ەژن لە زمان و وێناکردندا. دوو هەمای گەورە و جیاوازی زمانی کوردین. ئەو زمانە داھەنەری زێری پەرۆردە کردوون و خستوونییەتە

سەر سهك و پشانی داو، شهرمکی ترسناکم بهرانبهریان ههیه،
نموونهی داههانیان دامهزاندووه، له ناو خوهندهوارانی كهمهگای
كوردیدا له شوینی شیاوی خیان داندراون، خاوهن تاج و تهختن، له
ههلوهرجی گونجاو و كراوه دا هه ناسه دهدهن، هه موو ئهزموونكیش
نا تهواوی و كه موكوئی تدایه.

هه قیقهت، یان نو بهخشی ته نیا لای شاعیرك نییه. نو بهخشی
دیاردیه کی كه مه ایه تییه. نو بهخش ههسته کانی كه مه گای و ژ و
ژگاری خئی تدا كه دهكاتوه. به ئاماده ییه کی تهواوه وه دهچته
گفتوگئی ئه بهدی و جهنگکی استه قینه وه. نموونه یه کیش نو نه ری گشت
نییه. له هه مان کاتیشدا سنووردار ناکرت. نالی شیعی: (مهستووره،
دیوانی نالی. ل: 603) ی له ئه نجامی ناککی نوان میرنشینی بابان و
میرنشینی ئه رده بان، له ژر کارتکهر و اسپاردهی سهرلهشکر و
فه رمانه واکانی بابان وهك ده ربارك فریوی خواردووه، ب شکا نندن
و له كه دارکردنی سهرلهشکر و فه رمانه واکانی ئه رده بان نووسیوه.
ده رباربوون گایه کی تایبه تی ده ربینه، تیرت له كه وان پ
ده تراز نیت و به شوهی ج راوجر فریوت ده دا، وهك دهق، دهقکی
تابی ئستتیکی و پ هونه ری ج راوجره و خه یایی خو نه ر
ده گه یه نه ته ئاستی باا، هه موو وزه ی زمان ی کوردی به کاره ناوه.
فرمی گشه نیگای هه یه. مهستووره ی له خه ونك وه رگرتووه، ده یه و
قه ده غه كراوه ی له له دا یكبه ت. خه ونی هونه ری شیعییه ت، کاری له سهر
پكهاته زمانه وانیه کان و دیوی نهانی زمان و وردبژی کردووه، به
ئه ندازیارییه کی ورد وریایی بینا کردنی نیشانداده. هیچ بوارکیش ب
ئه گهر و گومان نه ماوه ته وه، وهك مه به ست و مه رام ئاراسته كراوه،
خسکی چژ و چه شه ی كه سایه تی خئی تدا نییه، ده سه اتی
ئاراسته كهریش پشتیوانی و هه لی ب هخساندووه.

ئه م پرسیاره ی له م پرس و هکار و به ره کار و بزواندنی کرده ی
داههانیان وه ده بت بکر. خه بیه تاکه دبهری هه سن و نموونه یی،
بگهرد و پاراو و ههستی خسکی شاعیر بووه، ئه گهر مه رام و مه به ست
و تاکتیک کی سیاسی نه بوو بت، ب ئه م ئهزموونه بگهرد و پاراو ی
له گه ئه مدا تا قی نه کردووه ته وه، ئه مه پرسیار کی نا وون و ل
نییه. هکار کی دره وشاو ی ناسینی ده قه که یه.

مرقکی داههانه ر و پ زانیاری، به زانیاری هاوچه رخی وهك گران،
ناشتی شیعر له ناشتی حیی دهسته بهر دهکات، تا ئاستی گه وه ره ی
بابه ت ناسین، گه شه به و ناشتی حیه ده دات و به دیده هه ن و جری
جووه یان دهستنی شانده کات. پاشتر شیعر ده خاته ژر کاریگهری په یامی
فریاد هه وه. په یامی ئایدی لژیا، كه وویه کی ب قووایییه،

مهستبوون به شهرابی ئایدیللژیا وات لدهکات هموو شتلك به ئارهزوو ببینی. پوهری گهردوونبوونی شیعی بگهرد و پاراوی تا ئاستلك له چند شیعرکیدا، به تایبه تی له شیعی: (گای له نین، دیوانی گران. ل: 306)، یان شیعی: (مـسکـی ئه یار، دیوانی گران. ل: 324) ... تاد، له دهست ده تراز، یان لـی ده گـگـ، به ها و پوهری هونه ریی و ههسته کانی خـی سهرکوته کات، شیعر ئه گهر ئایدیللژیا ی قبوو نه کرد، هه می شه مر فانه ده مـنـته وه. خو نه ری بـده نگ و جوو له و نه ناسراو، واته: خو نه ر وهك تاك. نهك وهك جه ماوهر، ده بـته فـرم و بنه مای. خاوه ن فـرم و بنه ما پـویسته له هموو کاتـکـدا پا به ندی بنه ماکانی خـی بـت و لـی فـربـته وه، زاـبوونی تـوانینی ئایدیللژیا بـ شیعی بگهرد، دزه خـکی زیندوو، له قووـایی بـیار و هـبـزاردندا ده یها، ئـستا بـ شیعی ئایدیللژیا یه. ئاینده، تهواوی ئاینده بـ شیعی ههستی.

به ئارهزوویه کی سـفیانه له چرکه ساتی به هره وه ده چمه ناو کرده ی نووسینه وه: ئه زموونخواز، که هموو ههسته کان و هـزی به هری له ده قـکـدا کـده کاته وه و دایده هـنـت و لـیده بـته وه، ده بـته نموونه ی دهر بـینـکی ناوازه، ده چـته ناو پانتاییه کی ههستییه وه و تووشی خـشییه کی منداـانه ده بـت، خـشترین ساتی ته مه ن. هیچ شتلك ناتوانـت ئازادی ئازار بدات، چونکه ههستی به ئه زموونخوازی خـی کردوو و خـی له دهره وه ی دیمه نه گشتیه کاندای بـنیوه، خو نه ریش بانگده کات ههست به ئه زموونخوازی خـی بکات و نموونه ی دهر بـینـکی ناوازه ببینـت، که وهك تهواوکه ری بوون مامهـی له گهـدا کراوه، له و مامهـه کردنه دا، ئازادی ده چـته ناو خه یاـه وه. دیوی استه قینه ی ووداوه کان سروشتـکی ئه فسانه یی و حاـهـتـکی شیعیان هه یه. ده گونجـت له گهـ باری ئاـزی جیهان له بهر یه کدا اـبگیرـن و پـوانه یان بـ بکر، به په له پهل و گیانـکی تووـه ییه وه نه نووسـن، به سروشتی خـی شـوه وهرده گر و له کـی پـکها ته کانییه وه کامـده بـت و ده بـته ئه زموونی که سی. لـ پرسیار و وانینی مندا: گوتن بـ فـرمی (من) تا ئاستی نـبوون کـم، ئـگـر هـشـت، بـ ئـوی بـ فراوانی و وردی تـماشای خـی بکات. لـ بـکارهـنان و دـربـیندا بـهایـکی هـستی: لـکچوون و خـیاـکردن و خواز و هـمای هـمـچـشم داوـت. ئـمانـش واقع و بوون و قووـایی مرـفـ لـ هـقیقـتـکی ئـستـتیکیدا بـرز دـکـنـو و پـیشانی دـدن.

خـم هه بوویه کی هـزپـدراوم: دـنیام ئه زموونه کانی خـم بنه هـتمن، پـش هموو شتلك به هانای شیعرمه وه دـن، له تیـره کان باشتـر پـکها ته ی هونه ریی شیعرم تـده گه یه نـن، ههر هموو زهوی جوگرافیای شیعرمه و جیهان یهك جیهانه. مرـفـ به ها و پـوهر و سنووره کانیه تی.

جیاوازی لای داهنه‌ر زیره‌کیه‌که ته‌واو ناب‌ت. به‌رده‌وام زاوژ ده‌کات و هاوچه‌رخده‌ب‌ته‌وه. و‌نه‌یه‌کی ت‌ق‌نه‌ر نیه. ناسنامه‌ی له هاوچه‌رخوونی ده‌خو‌ق‌ن‌ت.

همیشه ل‌ک‌ه‌ران ه‌ما و ناسنامه و م‌رک و ئه‌رموونی تاکه‌که‌سی داهنه‌ر له‌ناو گوتاری دهر‌ب‌اودا ده‌د‌زنه‌وه و پشکنینی شاره‌زایی و دانایی له‌مانای کراوه‌دا ب‌ده‌که‌ن، ده‌یخه‌نه به‌رده‌م هه‌ب‌ژاردنی زمانای کلتوور و ساتی داه‌نان. داهنه‌ر به‌های خ‌ی ده‌ناس‌ت و به‌ت‌گه‌یشتنه‌وه له‌ئا‌و‌گ‌ه جیاوازه‌کان و خانه‌چندراوه‌کانی نو‌به‌خشی قوو‌ده‌ب‌ته‌وه، ا‌یه‌ و تانوپ‌ی تاوتوو‌یه‌کان ورد ده‌چن‌ت، خ‌دروستکردن‌کی استه‌قینه‌ده‌کاته بنه‌مای وردبوونه‌وه. له‌یه‌ک‌تی ب‌چوون و یه‌ک‌بنه‌تی و ئوم‌دی فریوده‌ر و و‌رانکردنی ژیان و به‌لا‌داچوونیش دوورده‌که‌و‌ته‌وه، له‌کارت‌کردن له‌خو‌نه‌ر و ه‌کاری کارت‌کردن له‌خو‌نه‌ریش نزیکده‌ب‌ته‌وه.

شاعر هه‌رچه‌نده خودیی و فه‌نتازیش ب‌ت، به‌ام‌ده‌ب‌له‌گه‌وه‌ر و ناوکیدا په‌یوه‌ندیه‌ک‌له‌گه‌ خو‌نه‌ر دروستبکات. خو‌نه‌ریش قه‌ت ناتوان‌به‌ته‌واوی داروپه‌ردووی داه‌نانه‌که‌ی به‌رجه‌سته‌بکات. و‌نه‌یه‌ک‌ئه‌گه‌ر خه‌یا‌یش ب‌ت، که‌بووه‌نووسین و نووسرا، ده‌ب‌ته‌هه‌قیقه‌ت. واقع‌ت‌یدا ده‌گ‌ه‌ه‌ه‌، خو‌نه‌ر ده‌خاته‌باوه‌شی ئ‌ست‌تیکایه‌کی نه‌بینراو و په‌روه‌رده‌کردنی زه‌ینییه‌وه. ت‌ه‌کی به‌رفراوانی په‌یوه‌ندیه‌زه‌ینییه‌کان د‌ته‌ئاراوه‌و نیشانه‌زه‌ینییه‌کان ده‌ناس‌ن‌ت.

له‌م‌باروبواره‌دا شاعر واقع‌به‌قه‌واره‌ی خ‌ی دروستده‌کات. کاته‌کان ت‌یدا ت‌که‌ده‌بن و یتمی‌کات وه‌ک‌ئاماده‌یییه‌کی ئ‌ست‌تیکای دهرده‌که‌وت و ده‌ب‌ته‌یتمی‌کی کراوه‌ی په‌یوه‌ندی دامه‌زراندن، وز‌ی په‌یوه‌ندی و کرداریش له‌خ‌ی وه‌رده‌گر‌ت. خه‌یا‌بانگی شاعیر ده‌کات بینووس‌ت و ووبه‌ووی هه‌قیقه‌تی بکاته‌وه، پ‌بن‌ته‌دنای بوونه‌وه و به‌رشته‌کان بکه‌وت و شته‌کان ناوبن‌ت، که‌شته‌کان ناویران، ه‌زی شاراه‌ده‌جوو و زمان‌به‌اپه‌یوی ده‌م‌ن‌ته‌وه، په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ه‌ز و کاریگه‌ر له‌ن‌وان‌وشه‌و شته‌کاندا دروستده‌کات و ده‌یکاته‌کلتوور و خو‌ندنه‌وه و گوتن.

له‌ته‌مه‌نی ن‌زده‌تا‌چل‌سای، وه‌ک‌کرده‌یه‌کی مر‌ق‌ایه‌تی له‌نه‌خ‌شاخه‌کانی هه‌ول‌ر‌بیست و یه‌ک‌شووشه‌خو‌نی خ‌م‌به‌خشیوه‌به‌مر‌قی‌خاوه‌ن‌پ‌داویستی. واهه‌ست ده‌که‌م‌ئهم‌به‌خشینه‌بووه‌ته‌امان و مه‌یلی س‌فیزم، هاتووه‌ته‌وه‌ناو‌بیرکردنه‌وه‌م. پ‌وزه‌ی کردوومه‌ته‌وه‌ب‌سهره‌تا، چونکه‌شعیری ب‌گه‌رد و پاراو، له‌دوا‌ئاراسته‌یدا هه‌میشه‌سهره‌تایه. سهره‌تا شو‌ن‌که‌ما، یان‌نیشتیما، یان‌به‌هه‌شت. هه‌و‌ده‌ده‌ین‌پ‌ی‌بگه‌ین. یه‌که‌م‌کرده‌ی زمانای ت‌دا‌هه‌ستیار بکه‌ین و

بیکهین به پوښتیه کی هه یی نو به خشی و تاهه تا نه ناسراو. داه نه ران هه میسه پشتگو خراو و سرکه نه کراو و له مه کراو و گیر ده و تکه شک نه دراو و نائوم نه دن له واته که یاندا: من هاوو اتیم، شاعیریشم. وشیاری ئه ست تیکی دروستده کهم و جری جوو هه یان ده ستنی شانده کهم. به وای ته و اوم به سهروه ری و ده سه اتی هه ها و ه وای میلله ت هه یه، له گه واته که مم و دژی دوزمنه کانی ده وه ستمه وه و ده جه نگم. ووگه نمای ئه ست تیکی ده دره وش نمه وه، به ام له ناخ کی باوه به خو بو و کاریگه رییه کی استه قینه دا به بچوو کترین هه هی ده سه ات نا ام به، به وونی له بنه هه تی هه ده دم. له بنیاد نانی نو به خشیدا، پشه هوی به وه بردن و دامه زراندن ده کهم و مژوو ده خه مه گه، مژوو چالاکیه که مه ایه تییه کان نا، مژوو په یوه ندی ئه ندازه یی ئه ست تیکا و داه نه ان. به ته و اوی کارامه بییه وه، باوه ام به هزی دیدی تایبه تی شاعیر هه یه، که تاقیکردنه وه کانه مان پاگژده کاته وه و ده یخه م نه. به و باوه هی خدا به نه دراو و په یامبه رانی ته ورات و ئینجیل و قورئانی به خشیوه، نه نو ننی کردوون به به وه بردن و دامه زراندن. له وانه ش دوور که و توومه ته وه، گیرفانی داوایان له بانکی پایته خت قوو و پانوپ نه تره، اوچی فیستیفا و خه اته کانه.

واقع و سروشت هه به ها و پوه نه کیان ناب ته، نه گهر ته که هی هه ستی مرغه نه کر نه. واقع وه وه ده وه، که له ناو تابل کانی: (مه مه د عارف) دا هه یه و ده یه و گایه کی چالاک به وشیار بوونه وهی که مه گه بزار بکات، نه واقع کی به به زه یی و ده وه و په به رنامه ی هه. سروشتیشم وه وه ده وه، که له ناو تابل کانی: (نازاد شوقی) دا هه یه و سووره له سر سرکه شیی و به رده وام دامه زرانده وه، دامه زرانده وه یه کی په ته زووی شیعی و وه فادار به ژیان کی به گهر د و هه ها. هه نه فسانه و هه ما. توندوتیژیان به رانه ر و نه کردن ته دا نیه، وزه ده سه ات له خو یان وه رده گرن و به رده وام خو یان داده مه زر نه وه. واقع و سروشت به چه نه فسانه و هه ما کانه. ناتوانین نه زایی به رانه ریان ده رب نه یی به نه وهی بچینه ناوچه قوو هه کان و له ووداوی مه رگیش نه تر سه یی، یان بوونی شاعیر به رانه ر بوونی واقع و سروشت نه گرین. شیعی به گهر د، واقع و گشت شته کان تاقیده کاته وه، نه واقع و شته وه تاقیبه که نه وه، چرکه ساتی نووسین چرکه سات کی نه فسووناوییه، هه موو ده ورو به ر له خو یدا نقووم ده کات.

نه گهر من هه له دایک نه بوومایه، یان به مرد بوومایه، یه که کی دی واقع و سروشتی به دیدی شیعی من ده بینی و ده رب نه یی له ده کردن.

گرینگ ئەوێه بێرکەرەوێهێک بە فیکر دەژیا و دەربەینی لە واقع و سڕوشت دەکرد و توانایی و ئامادەیی منی دەسکاند، بەرانبەر بوونی واقع و سڕوشتی ئادەگرت، کە بەرپرسە لە ئاستەتیکا و بە نەرمییەکی زۆرەوێ کاری بە کردووە. ئەمە ناوکی جیاوازییەکانە، لە یەک شوێن ناوەستەت، بەشداردەبەت لە بێرکردنەوێ و دەرکەوتەکان، هەز بە واقع و سڕوشت و خێی دروستدەکات و بەچوونەکان لەدایکدەبن، ئەو بەچوونانە ی مرفەق یەکەم جار هەستی کرد مردن بەرھەمی ژیانە.

من لە قوڵەکی خوساو و شەلدرادا دروستبووم. قوڵی زمان و کەلەپووری ئەدەبی کوردی. هیچ شتێک نەگۆی نێه. زۆریش نەجووڵە ژەنگ لایدەدا. دوازدە کتەبی شیعرییم نووسیوە. وەک ئەوێ لە نووسینی هەر کتەبێکدا بە جلۆبەرگەوێ لە ئاوی بدهم و بپەمەوێ. بە نووسینی کتەبێکی دی تەواو و شکووبەتمەوێ. ئەوجا دووبارە لە ئاویکی دی بدهمەوێ. بە مافی سەد لە سەدی شیعریشم زانیوێ بە ئازادی تەواوێهێ پرسیار لە بوون بکەم، پێمان ناوێت تێ چیت. ئاسپاردەم ئەوێهێ، ئەگەر مردم لەسەر کۆلەکەم ئەو ئستەیه هەڵکۆن. (بەدوای وشەدا گەوا). لە ژیاندا نەیدۆزییەوێ، دوای مردنی مرفەقی ناو شیعەرەکانی دەیدۆزنەوێ و بە دۆکی تەواو کوردییەوێ دەیبەخشن.

ئەدەب بەخشنەوێ و میهرەبانە، لەگەڵیدا مامەمەم خەشە و هەر زوو چۆژ و چەشە و شە و بوون و مانەوێم تێدا دۆزییەوێ و شاگەشکە بووم، خوێن لە بۆبەیی پشتمەوێ بە مەشک و دیم جما و هەڵکش، خانەکانی سووێ پێگەیشتنی چالاک کرد. هەمیشە لە ئاسەپەکی دوور بە وێناکردنەکی زەینییەوێ دەستپێدەکەم، خوێنەریش ئاشنای ئەو هەستەم دەبەت و توانایی و ئامادەیی من دەناسەت. لە چەند شیعەرێکدا درێژدادیم کردووە و چەندان لۆکچوون، کە پێویستییان بە بژارکردن بوو، بژارم نەکردوون و هەشتوومەتەوێ، یەک لە کەمتەرخەمی و نەزانینی من بوو. گرفتی چۆژ و چەشە دەهەڵننە پێشەوێ و مەیل و ئارەزووی خوێنەر دەکوژن، وەنەوزدەدا و پەرەشی بە خوێندنەوێ کەمدەبەت. ئەوکات ئەم ووداوێ لە شیعری من وویدا، کە بیری سوریالیزم بەسەرمدا زایوو، وێنەم بەسەریەکدا کەهەکە دەکرد، جۆرێک تێئاخنینیش دەهاتە ئاراوێ. لەم جەنگەدا تا کۆتایی نەمامەوێ، تەلیسم شکاند و چوومە دەرەوێ.

کە جیاوازی بە ئازادی تەواوێهێ، لە بنەهت و چۆنەتیەوێ جیاوازدەبم، پێویستیم بە پێشەکی گرینگ، نووسین و پێکھاتە و توانایی و ئامادەیی خێم لە بێرکردنەوێ و ووداودا هەیه و بەس، کەس ناتوانەت شیعەرە سەرسوێهەنەرەکان سنوورداربکات. شیعری

سەرسوھ ئەریش بە و ئنە سەرسوھ ئەرەکان، ھەككەين لە يادەوهری خو ئەر دەکا و دەب تەوہ جوو ھە ئاگای، ئا ئاگایش سەرزەمێنکی نە ناسراوہ، ئەوہی ئاگایییە گونجاوہ. ئەوہی ئا ئاگایییە بابەتکە بیرى ل دەکر تەوہ ئاخ بە نییە، ئەگەر ھەبوو ئایا دەب تە گونجاو، یان نا.

لە فەرھەنگی ھێچ نە تەوہ یە کدا و وینە داوہ شاعیرك ھەزی ئەوہی تەدا بەت، شاعیرانی دی بداتە دواوہ و بیانخاتە بازنەى مەترسییەوہ، خەى بە تەنیا بب تە مژووی داھ ئنانى ئەو نە تەوہ یە. بە پلەى یە کەم نە موستووہ لە شاعیرانی ھاوچەرخ و دەوروبەرم جیاوازیم. جیاوازیم لە دیوی ئەو دیودا نییە. لە دیوی ھەستەکانى خەمدایە. ئاستدارییەکانیش لە ماك و شەواز و مانا کاندایە. بە پەرۋا ھەو م داوہ لە ئەزموونى خەم جیاوازیم، لە شو ئنەوارى ئەزموونى پەشتیشم بەتە بېمەوہ. گو ئایە ی ئەو ئەحە جیاوازانە دەبم، کە ئنو ئنیم دەکەن بە جیاوازیوون و حەز و توانام بەکاربە ئنم، بە سادەى و ئاستگە یى د خ بگەم و پەوہر کم ھەبەت بە بەکاربردنى کار و تواناکانم لە بەو بردن و دامەزراندندا، مەسقیقاش پەش زمان دەربەینى لە ھەستەکان و پەداوێستییە جیاوازانەکانى ئەحى مەرف کردووہ.

مەرف، کە لە ئازارە باوخوازانەکان ئادەکات، بە کەنا ئکى چەژبەخش دەگەتە تا ھەکارى چارەسەرى ئازارە باوخوازانەکان بدەتەوہ. دەچەتە ناو ھەھەندى چەژبەخشى شیعرى بەگەرد و پاراو و جیاوازانەوہ. لە جیاوازیووندا شیعرى بەگەرد و پاراو خەى کەشفەدەکات و خەیمان پەشکەش دەکات.

جیاوازیبوون بەخشینکى ھەستییە. بە مانای بیناکردنى مەرف و کەمەگا، تەمەنم لە پەناوى دانا. جەستە و ئحم بەى تەرخانکردووہ، بە قوو ئایى نادیارییەکان و ئاو ئنەى ھەستەوہردا ئچووم، ئاگایى داھ ئنان و ئاگایى داھ ئنەرم بە دروستبووہ، کە ھەموو وزەى خەمى تەدا بەکاربە ئنم و بە کەشکەشکى سیزیفیانە ژیان لەناو شیعردا بگەيەنم بە واتا ئاستەقینەکەى خەى. ستایشى جیاوازی و داھ ئنان دەکەم. ھەو ئدان بە دزینەوہى داھ ئنانى جیاوازییەکان، ئاواز و زەنگ و زرينگانەوہ یە کە، یان سەرسوھ مان و ئەفسوونکى کتوپە، لە ژياندا ونە.

لە شاعیرە جیاوازانەکان زەرفەربووم. ھاو پەیمانى بنەتەتین، تا خەون و بەرزە ئاواتەکانم بەرجەستە بکەم و دەخى پەروەردەکردن وەربگرن. پەيوەندى جیاوازییەکان بەھەزن و منیان وەك شاعیرك پەروەردەکرد و پانتایییەکى ل خەم یبوونیان بە کارکردن و نیشانەکردن بە کردوو مەتەوہ، لە ناویدا ئەرکى بوون و بەخشین و توانایى و

ئاماده‌یی خەم بەسکەنم، بە کەششکی سیزیفیانە ژیان لە ناو شیعردا
بگەیه‌نم بە واتا ئەستەقینەکەی خەم، کە دوائاراستە و باڵاترین
پلەی خەبوونییه. پرسپاری کارکردن و نیشانه‌کردنی لە دروستدەکەم و
وەک بەها و پەڕەر دەیخەمەو. باش و خراپی لە باره‌وه دەبێم،
هەندێک نیشانه و پرسپاریش بە هەوا سراوی دەهێمەوه، لە وونترین
فەرمیشدا، چۆن لە پەنپەنی کلاسیک و پەنپەنی نوێ بەخشی
وەردەگرم، لە چیه‌تی زیندوو بوونەوه‌ی دەپرسم، ئەم پرسین و
پرسینه‌وه‌یه لە نەوان من و شیعردا، وەک جەنگ‌کی گەورە بێ کەتایی
دەم‌نێتەوه. جەنگی ناوه‌وه، پەداگری لە پەناوی مانه‌وه دەکەم، تا
شەهیدم دەکات. دەچمە وونترین فەزای بوونەوه، کە هەموو فەزاکانی
دیکە تێیدا کەتایییان پەدێت، جگە لە فەزای جیاوازییه‌کان.

نیسانی 2020 هەولێر